

Ministerie van Veiligheid & Justitie
De heer F. Teeven
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Reclassering Nederland
Landelijk kantoor

Vivaldiplantsoen 100-200
3533 JE Utrecht
Postbus 8215
3503 RE Utrecht
(T) 030 232 49 49
(F) 030 232 49 50
(I) www.reclassering.nl

Datum	31 januari 2014
Onderwerp	Reactie Conceptwetsvoorstel herziening tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen
Briefnummer	14.013/101313/CH/mm
Uw kenmerk	447030
Contactpersoon	
Telefoon	
E-mailadres	

Geachte heer Teeven,

Hierbij reageer ik mede namens het Leger des Heils Jeugdzorg & Reclassering en Stichting Verslavingsreclassering GGz op het concept wetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht, het Wetboek van Strafvordering en enige andere wetten in verband met de herziening van de wettelijke regeling van de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen. U stuurde ons dit concept wetsvoorstel en de concept memorie van toelichting toe op 4 november 2013.

Reclassering Nederland, Leger des Heils Jeugdzorg & Reclassering en Stichting Verslavingsreclassering GGz (3RO) onderschrijven het doel van het wetsvoorstel: betere tenuitvoerlegging van straffen en maatregelen. De 3RO nemen deel aan het programma Uitvoeringsketen Strafrechtelijke Beslissingen (USB), waaronder de werkgroep Wet- en regelgeving die het voorliggende concept wetsvoorstel mede heeft voorbereid. Ook neemt de 3RO deel aan andere uit het programma USB voortvloeiende verbeterinitiatieven zoals bijvoorbeeld de deelprojecten 'goed informeren' en 'advies op tijd'. De 3RO denken mee over de nieuwe ketenwerkprocessen en zijn vertegenwoordigd in het afstemmingsoverleg van de projectcoördinatoren, het coördinerend beraad en het topberaad.

In de USB werkgroep Wet- en regelgeving hebben de 3RO reeds uitvoerig gereageerd op het concept wetsvoorstel en de concept memorie van toelichting, maar ik maak graag van deze gelegenheid gebruik om nog enkele punten onder uw aandacht te brengen.

Na enkele algemene opmerkingen over het wetsvoorstel zal ik eerst ingaan op de tekst van de concept memorie van toelichting. Daarna reageer ik op de tekst van het concept wetsvoorstel.

Algemeen

Verantwoordelijkheid voor tenuitvoerlegging

De belangrijkste wijziging die u met dit wetsvoorstel beoogt is een verschuiving van de verantwoordelijkheid voor de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen van het Openbaar Ministerie naar de Minister van Veiligheid en Justitie. Ondanks deze nieuwe verantwoordelijkheidsverdeling, blijft de bevoegdheid tot het beslissen over voorwaardelijke invrijheidstelling (v.i.) en de daarbij te stellen bijzondere voorwaarden, bij het Openbaar Ministerie liggen. Hetzelfde geldt voor het toezicht op de naleving van vrijheidsbepalende straffen en maatregelen. In de nieuwe situatie blijft het Openbaar Ministerie daarvoor ook verantwoordelijk. De 3RO kunnen zich in voornoemde keuzes goed vinden. Na een langdurig traject ter voorbereiding van de invoering van Wet voorwaardelijke sancties per 1 april 2012 hebben de ketenpartners hun werkwijze en samenwerking bij toezicht op de naleving van voorwaardelijke sancties duidelijk verbeterd. De 3RO zien dan ook geen aanleiding om hierin opnieuw wijzigingen aan te brengen. De 3RO kunnen zich ook vinden in de versterking van de departementale regiefunctie die deze verschuiving met zich meebrengt.

Opbouw wettelijke regeling

Zoals in de memorie van toelichting wordt toegelicht, brengt dit wetsvoorstel een nieuwe opbouw van de wettelijke regeling van de tenuitvoerlegging van straffen en maatregelen met zich mee. Door dit wetsvoorstel wordt een scheiding doorgevoerd tussen enerzijds de regeling van de verschillende straffen en maatregelen opgenomen in het Wetboek van Strafrecht, en anderzijds de tenuitvoerlegging daarvan, geregeld in het Wetboek van Strafvordering. Het doel hiervan is dat men het van toepassing zijnde recht eenvoudiger kan vinden dan thans het geval is.

Deze opbouw lijkt op het eerste gezicht een heldere indeling en een logische keuze. Echter bij nadere beschouwing blijkt dat het voor verschillende sanctiemodaliteiten ten opzichte van de huidige situatie ingewikkelder wordt om de toepasselijke regels te vinden. Dit betreft met name sanctiemodaliteiten waarvan reclasseringstoezicht onderdeel uitmaakt. De regeling van de voorwaardelijke veroordeling is thans op één plek geregeld in het Wetboek van Strafrecht: in de artikelen 14a tot en met 14l. Het nieuwe wetsvoorstel beoogt de regeling van de voorwaardelijke veroordeling onder te brengen in de artikelen 14a tot en met 14c en artikel 14e Wetboek van Strafrecht. En verder verspreid over verschillende titels en afdelingen in Boek 6 Wetboek van Strafvordering (de nieuwe artikelen 6:1:9, 6:1:15, 6:1:18, 6:3:14, 6:6:3 t/m 6:6.6 en 6:6:20 t/m 6:6:23).

De regeling van de voorwaardelijke invrijheidstelling is thans op een plek geregeld in de artikelen 15 tot en met 15 Wetboek van Strafrecht, maar wordt in het nieuwe wetsvoorstel ondergebracht in Boek 6 Wetboek van Strafvordering, verspreid over vier titels en verschillende afdelingen.

Deze verspreiding van de artikelen over verschillende wetboeken, titels en afdelingen maakt het raadplegen ervan niet eenvoudiger. Ik verzoek u dan ook om de artikelen over tenuitvoerlegging zo veel mogelijk per sanctiemodaliteit te clusteren.

Belangen in tenuitvoerlegging - resocialisatie

Tot slot merk ik op dat de 3RO verheugd zijn dat in het wetsvoorstel uitdrukkelijk de algemene opdracht aan de uitvoerende instanties is opgenomen dat bij de discretionaire beslissingen die tijdens de tenuitvoerlegging kunnen worden genomen, de veiligheid van de samenleving, de belangen van het slachtoffer en nabestaanden én de resocialisatie van de veroordeelde belangrijk zijn.

Bij het beoordelen van het concept wetsvoorstel en de memorie van toelichting ben ik er vanuit gegaan dat deze teksten zijn gebaseerd op de wettelijke regelingen zoals die thans gelden, wat betekent dat onder meer met het wetsvoorstel Forensische zorg en het voorstel voor het Adolescentenstrafrecht nog geen rekening is gehouden.

Concept voorstel van wet

Naar aanleiding van de wijzigingen in het Wetboek van Strafvordering:

Artikel 36^e lid 2 sub a – betekening door uitreiking, p. 3:

In de memorie van toelichting (MvT) staat over de uitreiking aan degene die zich op het adres van de geadresseerde bevindt, het volgende vermeld: *“Zo krijgen degenen die de fysieke uitreiking verzorgen gerichte instructie dat niet wordt betekend aan anderen dan de geadresseerde als sprake is van een locatie waar bewoners kortstondig verblijven of snel wisselen (zoals in een opvanghuis of een studentenhuis), of als er anderszins redenen zijn voor twijfel over de oprechtheid van de bereidverklaring de gerechtelijke mededeling door te geven”*.

Ik onderschrijf het belang van de in de MvT genoemde instructie. Vooral bij cliënten van het Leger des Heils J&R en de Verslavingsreclassering komt het vaak voor dat zij in een tijdelijk opvanghuis verblijven of slechts over een postadres in een opvanginstelling beschikken. Het risico is aanwezig dat zij bij uitreiking aan degene die zich op hun adres bevindt, niet of niet tijdig over de gerechtelijke mededeling zullen beschikken. Ik pleit er daarom voor om deze instructie ook in dit wetsartikel op te nemen.

Artikel 6:1:3 – algemene opdracht, belangen in tenuitvoerlegging

Zoals ik hierboven reeds heb aangegeven, onderschrijf ik de in dit wetsartikel neergelegde algemene opdracht aan degenen die belast zijn met de tenuitvoerlegging van straffen en maatregelen om rekening te houden met verschillende belangen, waaronder de terugkeer van de veroordeelde in de samenleving. Ik kan me in de voorgestelde wettekst en de betreffende tekst in de MvT (p. 61) goed vinden.

Artikel 6:1:9 – toezicht op naleving

Naar aanleiding van lid 1 sub a, onder 1: Hierin staat dat het Openbaar Ministerie is belast met het toezicht op de naleving van voorwaarden die zijn gesteld bij een voorwaardelijk opgelegde straf of maatregel. Onduidelijk is waarom op deze plaats niet alle voorwaardelijke modaliteiten worden genoemd. Onder meer het voorwaardelijk sepot en de schorsing van de voorlopige hechtenis onder voorwaarden staan niet in deze beschrijving. In de MvT bij dit wetsartikel (paragraaf 5.3.5., p. 29) staat echter wel een volledige opsomming van de voorwaardelijke modaliteiten. Ik stel voor dat het wetsartikel wordt aangevuld.

Naar aanleiding van lid 3 heb ik twee opmerkingen:

Ten eerste stel ik voor om de eerste zinsnede van lid 3 als volgt te wijzigen: “De onder toezicht gestelde is verplicht medewerking te verlenen aan het reclasseringstoezicht, de medewerking aan huisbezoeken en het zich melden bij de reclassering zo vaak en zolang als de reclassering dit noodzakelijk acht, daaronder begrepen. (..)”.

Uit mijn voorstel voor lid 1 vloeit voort dat het begrip “veroordeelde” niet volstaat. Aangezien het in dit artikel gaat om *reclasseringstoezicht*, stel ik voor om dat ook expliciet te vermelden. Verder is in de praktijk gebleken dat de reikwijdte van de verplichting om medewerking aan reclasseringstoezicht te verlenen soms onduidelijk is, met name in omstandigheden waarin de meldplicht (het huidige artikel 14c lid 2 onder 8 Wetboek van Strafrecht) niet expliciet als bijzondere voorwaarde in het vonnis is opgenomen. Reclasseringstoezicht is echter niet mogelijk als de onder toezicht gestelde weigert zich op het kantoor van de reclassering te melden voor gesprekken. Het op deze plaats benoemen van de meldplicht als (algemene) verplichting die uit het reclasseringstoezicht voortvloeit, biedt de reclassering houvast en schept voor de onder toezicht gestelde duidelijkheid. Het op deze plaats benoemen van de meldplicht als (algemene) verplichting heeft ook als voordeel dat meer dan thans het geval is duidelijk blijkt welke verplichtingen een onder toezicht gestelde heeft die een beroepsverbod opgelegd heeft gekregen. Artikel 6:1:9 zal immers conform dit wetsvoorstel ook voor die situatie gaan gelden. Het huidige artikel 32 Sr komt daarmee te vervallen. Zie hiervoor ook de MvT op pagina 98 en 99.

Ten tweede stel ik vast dat de in lid 3 neergelegde verplichting anders is geformuleerd dan artikel 14c lid 1 sub b, onder 2 Wetboek van Strafrecht waarin de verplichting om medewerking te verlenen aan het reclasseringstoezicht is geformuleerd als *algemene voorwaarde*. (Naar ik begrijp zal artikel 14c lid 1 sub c ongewijzigd blijven.) Hetzelfde geldt voor het huidige artikel 15a lid 1 Wetboek van Strafrecht. In het nieuwe artikel 6:2:11 dat het huidige artikel 15a zal vervangen, wordt het verlenen van medewerking aan reclasseringstoezicht ook als een algemene voorwaarde geformuleerd. Ik verwacht niet dat dit verschil van formulering voor de praktijk bezwaarlijk is, maar ik adviseer u wel om hieraan in de toelichting expliciet aandacht te besteden.

Voor het overige dient de inhoud van bovengenoemde artikelen wel met elkaar overeen te komen. Ik adviseer u derhalve om de toevoeging die ik hiervoor voor 6:1:9 lid 3 heb voorgesteld: "en het zich melden bij de reclassering zo vaak en zolang als de reclassering dit noodzakelijk acht" ook in artikel 14c lid 1 sub b, onder 2 en het nieuwe artikel 6:2:11 lid 1 sub b onder 2, op te nemen.

Naar aanleiding van lid 4:

Gelet op de opsomming op pagina 14 van de huidige wetsartikelen die worden vervangen door het nieuwe artikel 6:1:9, gaat dit artikel ook gelden voor de maatregel ter beschikking stelling met voorwaarden. In artikel 71 van het Reglement verpleging ter beschikking gestelden (RVT) staat echter dat de reclassering kan voorstellen om een bevel tot verpleging te geven indien de ter beschikking gestelde de voorwaarden overtreedt, *of anderszins het belang van de veiligheid van anderen dan wel de algemene veiligheid van personen of goederen zulks eist* (...). Ik stel voor dat lid 4 in overeenstemming wordt gebracht met artikel 71 RVT. Ik verwijs u hiervoor ook naar het bepaalde in artikel 38c lid 4 Wetboek van Strafrecht.

Verder constateer ik dat in lid 4 is toegevoegd dat de reclassering onverwijld melding moet doen, niet alleen aan het Openbaar Ministerie dat blijkens lid 1 met het toezicht op de naleving van de voorwaarden is belast, maar ook aan Onze Minister. Duidelijk is dat de reclassering – evenals in de huidige situatie – een melding aan het Openbaar Ministerie via het AICE zal doen. Door "Onze Minister" aan lid 4 toe te voegen wordt een onduidelijkheid over de verantwoordelijkheid voor het toezicht gecreëerd. Naar mijn mening moet de vermelding van Onze Minister op deze plaats achterwege gelaten worden.

Artikel 6:1:10 – vorderen en uitwisselen gegevens

Naar aanleiding lid 2:

Blijkens de MvT ziet lid 2 op de verwerking van persoonsgegevens door AICE dat onder de verantwoordelijkheid van de Minister functioneert. De tekst van artikel 6:1:10 lid 2 kan echter naar mijn mening op verschillende manieren uitgelegd worden. Zo zou men er uit kunnen afleiden dat de Minister ook de verantwoordelijke is voor de verwerkingen van de persoonsgegevens door onder meer de 3RO. Aangezien die uitleg mijns inziens niet wordt bedoeld en ook niet

correct zou zijn gelet op de Wet bescherming persoonsgegevens, stel ik voor om de tekst van lid 2 aan te scherpen conform de MvT.

Artikel 6:1:15 – grondslag nadere regels

Achter dit artikelnummer wordt tussen haakjes een aantal artikelen uit het huidige Wetboek van Strafrecht genoemd. In deze opsomming ontbreekt artikel 14d, derde lid.

Naar aanleiding van lid 3 merk ik op dat de voorgestelde tekst suggereert dat in de AMvB alleen de werkzaamheden van de reclassering nader worden geregeld. De huidige Uitvoeringsbesluiten over voorwaardelijke veroordeling en voorwaardelijke invrijheidsstelling bevatten ook voorschriften voor het OM en de veroordeelde.

Verder dient naar mijn mening het tweede woord "voorschriften" (na: "aan verdachten en veroordeelden opgelegde ") gewijzigd te worden in "voorwaarden".

Artikel 6:2:11 – voorwaarden bij v.i.

Ten aanzien van lid 1 sub b, onder 2 verwijs ik u naar mijn voorstel zoals hiervoor geformuleerd bij artikel 6:1:9

Artikel 6:3:1 – termijn tenuitvoerlegging taakstraf

Lid 1 van dit artikel betekent een wijziging ten opzichte van de huidige situatie zoals geregeld in artikel 22c Sr. Voorgesteld wordt om de termijn te verlengen waarbinnen een taakstraf moet worden uitgevoerd. Tegelijkertijd wordt voorgesteld de huidige mogelijkheid van éénmalige verlenging van deze termijn te laten vervallen, waardoor de totale termijn voor uitvoering korter wordt. Deze voorstellen zijn in overleg met de 3RO tot stand gekomen en de reclassering kan zich er dus goed in vinden.

Artikel 6:6:20 lid 2 – verlenging van de proeftijd

De zinsnede: "veroordeling tot een straf .." dient mijns inziens aangevuld te worden met "of maatregel".

Artikel 6:6:8 – geen rechtsmiddel

Zie hieronder ook mijn opmerking bij pagina 87 van de MvT. De regeling omtrent het openstaan van een rechtsmiddel van rechterlijke beslissingen inzake de tenuitvoerlegging, met name in geval van de tenuitvoerlegging van een voorwaardelijke veroordeling in geval van niet naleving van voorwaarden, is niet duidelijk. Ik verzoek u hieraan in de MvT aandacht te besteden.

Artikel 6:6:20 lid 1 sub c – toezicht op naleving

"Voorwaarde" moet zijn: "voorwaarden".

Artikel 6:6:23 – instellen beroep

Zie mijn opmerking hiervoor en bij de pagina's 87 en 91 van de MvT.

Naar aanleiding van de wijziging van het Wetboek van Strafrecht:

Artikel 14b

Voor lid 1 sub b, onder 2 verwijs ik u naar mijn voorstel zoals hiervoor geformuleerd bij het nieuwe artikel 6:1:9 Sv.

Concept memorie van toelichting

Onze reactie op de concept memorie van toelichting (MvT) is paginagewijs.

Naar aanleiding van:

P. 4: op deze pagina en volgende wordt een uitleg gegeven over de opbouw van Boek 6.

Vermeld wordt dat de algemene bepalingen in de eerste titel in beginsel gelden voor alle ten uitvoer te leggen strafrechtelijke beslissingen. Echter artikel 6:1:9 ziet ook op toezicht in de preventieve fase, dus vóór een veroordeling wanneer nog geen sprake is van ten uitvoerlegging van een vonnis of strafbeschikking. Aangezien dit verwarring scheidt, adviseer ik u om hieraan in de MvT aandacht te besteden.

P. 4: Op deze pagina wordt vermeld dat: "*De verwachting is dat het verminderen van specifieke procedures leidt tot een afname van administratieve verplichtingen. Bovendien wordt voorzien in een zekere mate van uniformering hetgeen tevens bijdraagt aan de vermindering van administratieve verplichtingen.*"

Ik verzoek u om aan deze passage enkele voorbeelden ter verduidelijking toe te voegen.

P. 15, paragraaf 5.2: naar aanleiding van de zin "*Beslissingen tijdens de fase van tenuitvoerlegging worden in de nieuwe situatie door of namens de minister genomen, voor zover niet uit de wet voortvloeit dat de desbetreffende beslissing door een rechter moet worden genomen.*" Hieraan moet naar mijn mening "of het Openbaar Ministerie" aan toegevoegd worden, dus: "door een rechter of het Openbaar Ministerie".

P 24, Naar aanleiding van de volgende passage: "*Voor rechterlijke beslissingen geldt dat deze niet inhoudelijk door het openbaar ministerie kunnen worden gewijzigd; het openbaar ministerie kan niet besluiten te stoppen met de tenuitvoerlegging van (onderdelen van) een door de rechter opgelegde straf of maatregel. In het stelsel van de wet ligt namelijk besloten dat onherroepelijk door de rechter opgelegde sancties ten uitvoer moeten worden gelegd (de zogeheten 'executieplicht'). Voor het kwijtschelden van (een deel van) de door de rechter opgelegde sanctie staat alleen de weg van gratie open. De*

(buitenwettelijke) praktijk waarin het openbaar ministerie bij hoge uitzondering het CJIB verzocht een straf niet ten uitvoer te leggen, zodat de executietermijn werd overschreden ('opleggen ter verjaring') wordt in dit verband door wijziging van de hierboven genoemde Aanwijzing executie beëindigd voor die straffen waarbij gratie mogelijk is." Hoewel ik de executieplicht zoals in deze passage toegelicht in principe onderschrijf, wil ik er wel op wijzen dat de huidige praktijk van het "opleggen ter verjaring" heeft bijgedragen aan het succes van de invoering van de maatregel (voorwaardelijke) ISD. Bij gratie is er meer afstand tot de zaak en is er geen garantie dat meewerken aan de maatregel (voorwaardelijke) ISD tot gratie zal leiden. Dat kan tot gevolg hebben dat verdachten minder vaak bereid zijn om een behandeling te ondergaan (ex artikel 38p lid 5 Wetboek van Strafrecht).

P. 25, paragraaf 5.3.3 de zinsnede: *"Concreet kan het gaan over een risicoanalyse van de reclassering, of een beschrijving van de politie of een gemeentebestuur over de maatschappelijke onrust die mogelijk als gevolg van de terugkeer van de pleger van het strafbare feit kan ontstaan. Het opleggen van gerichte bijzondere voorwaarden zoals een gebieds- of contactverbod kunnen dan bijdragen aan het voorkómen dat deze verstoring van de openbare orde zich herhaalt doordat slachtoffers of nabestaanden in hun eigen omgeving worden geconfronteerd met de betrokkene."*

Hier wordt een relatie gelegd tussen het voorkomen van de verstoring van de openbare orde en het opleggen van bijzondere voorwaarden. Bijzondere voorwaarden zijn echter primair bedoeld om het gedrag van de veroordeelde te beïnvloeden. Ik stel voor dat wordt toegevoegd: "(...) kunnen dan – naast gedragsverandering van de veroordeelde – bijdragen aan (...)".

P. 27, paragraaf 5.3.4 inzake het stellen van bijzondere voorwaarden bij een v.i.:

In deze paragraaf wordt verwezen naar het goed functionerende onderdeel van het openbaar ministerie dat het stellen en wijzigen van deze bijzondere voorwaarden verzorgt, de CVvi. Zoals ik hierboven reeds heb opgemerkt, kan ik me vinden in deze tekst en in het voorstel om het vaststellen van bijzondere voorwaarden in het kader van de v.i. de verantwoordelijkheid van het openbaar ministerie te laten.

P. 28 inzake de adviezen van de reclassering in het kader van de v.i.

Ik verzoek u om de toevoeging "niet-bindende" achterwege te laten in de zin: *"Voor het maken van een goede afweging tussen deze belangen door het openbaar ministerie zijn naast het advies van de directeur van de penitentiare inrichting ook de risicoanalyse en de niet-bindende adviezen die worden uitgebracht door de reclassering van belang."* Inhoudelijk heeft deze toevoeging geen waarde, maar ze kan wel tot onduidelijkheden leiden.

P.28 inzake de zin: *"Voor de advisering bij het stellen van bijzondere voorwaarden wordt in het kader van het beter betrekken van slachtoffers in de fase van tenuitvoerlegging ook gezien hoe – in zeer ernstige zaken – Slachtofferhulp Nederland een bijdrage kan leveren aan de advisering."* Ik stel voor dat u hieraan toevoegt, dan wel dat u verduidelijkt dat de reclassering hierin een actieve rol speelt door voor haar advies aan opdrachtgevers contact op te nemen met het slachtoffer (via Slachtofferhulp Nederland) om te bewerkstelligen dat de visie van het slachtoffer in het advies van de reclassering wordt meegenomen.

P. 31, paragraaf 5.4.1 inzake de taak van de politie bij het houden van toezicht op de naleving van opgelegde vrijheidsbeperkende straffen en maatregelen: Ter verduidelijking stel ik voor dat in deze passage de samenwerking tussen politie en reclassering in het kader van het toezicht op vrijheidsbeperkende straffen en maatregelen wordt genoemd en toegelicht, zoals bij het toezicht op de naleving van een gebieds-, of contactverbod. De politie, reclassering en OM hebben hiertoe een samenwerkingsovereenkomst afgesloten. Ik verwijs hiervoor ook naar de huidige 'Aanwijzing voorwaardelijke vrijheidsstraffen en schorsing van voorlopige hechtenis onder voorwaarden' van het OM.

P. 32, paragraaf 5.5 over de taken van de reclassering. Ik stel u voor aan de eerste zin toe te voegen dat de taken van de reclassering op het gebied van de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen in het verlengde liggen van haar adviestaak in het strafproces. De reclassering adviseert immers de rechter over de persoon van de verdachte, diens mogelijkheden tot gedragsverandering en de op te leggen sancties.

P.33, paragraaf 5.5., inzake de passage die begint met de zin "Voor de intensiteit van het gehouden toezicht hanteert de reclassering drie niveaus". Ik kan me vinden in een uitvoerige beschrijving van de taken van de reclassering in de memorie van toelichting. Dat geeft een ieder die in aanraking komt het strafrecht of daarover meer te weten wenst te komen, duidelijkheid. De tekst dient echter wel "de tand des tijds" te kunnen doorstaan. Ik stel daarom voor om bepaalde details achterwege te laten, zoals de drie toezichtniveaus. Hetzelfde geldt voor de passage over de tenuitvoerlegging van taakstraffen op dezelfde pagina. Ik adviseer de zin: "Voor de start van de tenuitvoerlegging wordt degene die de taakstraf moet uitvoeren uitgenodigd op het bureau van de reclassering voor een intakegesprek" te wijzigen in: "Voor de start van de tenuitvoerlegging vindt een intakegesprek plaats tussen de reclassering en degene die de taakstraf moet uitvoeren".

P. 37, inzake de volgende zin: *"Het AICE heeft zicht op alle ten uitvoer te leggen beslissingen (paragraaf 5.2.2) en bepaalt op grond daarvan welke instantie (welk deel van) de opgelegde straf ten uitvoer moet leggen."* Ik stel voor de

zinsnede " en bepaalt.." te vervangen door "en zendt op grond daarvan de beslissing door aan de instantie die de opgelegde straf ten uitvoer moet leggen".

P 64 inzake artikel 6:1:9 (nieuw) – toezicht op de naleving:

Hierin staat onder meer het volgende: *"De minister kan vanuit zijn verantwoordelijkheid voor de tenuitvoerlegging ook ambtshalve opdracht geven tot reclasseringstoezicht of – indien de uitvoering daartoe aanleiding geeft – de reclasseringsinstelling wijzigen die het dagelijkse toezicht houdt. Dit laatste kan bijvoorbeeld aan de orde zijn bij een verhuizing van de veroordeelde. De veroordeelde is verplicht medewerking te verlenen aan de reclassering (derde lid). (...) Bij het niet naleven van de in het eerste lid genoemde voorwaarden en sancties of het niet meewerken aan het toezicht, informeert de reclassering de minister – als verantwoordelijke voor de tenuitvoerlegging – (...) en het openbaar ministerie – als opdrachtgever en vanuit zijn verantwoordelijkheid vorderingen bij de rechter in te stellen voor het nemen van een vervolgbeslissing (vierde lid). Deze bepaling is geënt op de huidige bepalingen die zien op het toezicht op de naleving door het openbaar ministerie. Dit betreft de artikelen 14d, 15b, 32 en 38a, derde lid, Sr, die op grond van dit wetsvoorstel komen te vervallen."*

De taken die in deze passage aan de Minister van Veiligheid en Justitie zijn toebedeeld passen niet bij de verantwoordelijkheidsverdeling zoals geregeld ten behoeve van de wet voorwaardelijke sancties per 1 april 2012. Bovendien is eerder in de onderhavige MvT vastgesteld dat die verantwoordelijkheidsverdeling bij het toezicht op de naleving van vrijheidbeperkende straffen en maatregelen ongewijzigd zal blijven. In mijn brief ben ik hierop reeds ingegaan. De hier genoemde taken van de Minister van Veiligheid en Justitie komen ook niet overeen met de tekst van het voorgestelde artikel 6:1:9. Vermoedelijk vloeit deze passage in de onderhavige concept MvT voort uit een eerdere versie van het concept wetsvoorstel en Memorie van toelichting. Ik stel dan ook voor dat het benoemen van voornoemde taken van de Minister van Veiligheid op deze plaats komt te vervallen.

P. 66 inzake artikel 6:1:15 – grondslag nadere regels:

Achter dit artikelnummer wordt tussen haakjes een aantal artikelen uit het huidige Wetboek van Strafrecht genoemd. In deze opsomming ontbreekt artikel 14d, derde lid.

P. 67 waarin bovenaan artikel 6:1:15 (557 Sv) – schorsende werking rechtsmiddelen wordt genoemd. Dit moet zijn: artikel 6:1:16.

P. 68: Bovenaan wordt met betrekking tot artikel 6:1:18 verder vermeld dat voor zowel de proeftijd bij een voorwaardelijke veroordeling als die bij een voorwaardelijke invrijheidsstelling geldt dat deze niet lopen gedurende de tijd dat de veroordeelde zijn vrijheid is ontnomen (derde lid). Ik verzoek u in de MvT de situaties waarvoor geldt dat de veroordeelde zijn vrijheid is ontnomen zoals

in dit artikel wordt bedoeld, te verduidelijken. Ik doel daarbij in het bijzonder op de situatie dat een veroordeelde krachtens een Rechterlijke Machtiging (RM) in het kader van de Wet BOPZ in een inrichting is opgenomen. Vermoedelijk is in dat geval sprake van vrijheidsontneming in de zin van 6:1:18 lid 3. Mij is echter gebleken dat een RM in de praktijk doorgaans zes maanden bedraagt, terwijl de feitelijke verpleegtijd die de betrokkene in een inrichting doorbrengt vaak maar enkele weken duurt en gevolgd wordt door een voorwaardelijk ontslag uit de inrichting. Hetzelfde geldt voor de situatie waarin betrokkene een voorwaardelijke RM opgelegd heeft gekregen.

P. 74 vermeldt over de termijn waarop de uitvoering van de taakstraf gaat lopen het volgende: *"Voor het moment waarop deze termijn begint te lopen wordt voorgesteld het moment waarop de het vonnis voor tenuitvoerlegging vatbaar is geworden in plaats van het moment waarop de beslissing onherroepelijk is geworden. Zie over de samenhang hiertussen artikel 6:1:15 Sv, en de toelichting op die bepaling."* Naar mijn mening is de verwijzing naar artikel 6:1:15 niet correct en ontbreekt de toelichting waarnaar in deze passage wordt verwezen. Ik verzoek u naar het juiste artikel te verwijzen en de betreffende toelichting alsnog in de tekst op te nemen. Tevens verzoek ik u om mij hierover binnenkort te informeren, zodat ik hier alsnog een mening over kan vormen.

P. 87, de eerste twee alinea's bovenaan die betrekking hebben op het nieuwe artikel 6:6:8 over het openstaan van een rechtsmiddel, zijn onvoldoende duidelijk. (De alinea die begint met de zin: *"Uitgangspunt is dat tegen een rechterlijke beslissing die op grond van deze titel wordt genomen geen rechtsmiddel openstaat."*; en de alinea die begint met de zin: *"De in de overige afdelingen bepaalde uitzonderingen op de hoofdregel dat (...)"*). Onvoldoende duidelijk is of en wanneer een rechtsmiddel openstaat en of de nieuwe regeling over het openstaan van een rechtsmiddel afwijkt van de huidige regeling en zo ja, op welke wijze.

Hierbij verwijs ik ook naar de passage in de MvT op p. 91 over artikel 6:6:23 inzake het instellen van beroep.

P. 96 inzake onderdeel C. Hierin staat vermeld dat *"Wat met dit wijzigingsvoorstel vervalt is dat de rechter een specifieke reclasseringsinstelling kan aanwijzen"*.

Ik ben het met deze wijziging eens aangezien deze formulering recht doet aan de huidige en beoogde praktijk. In de praktijk worden door het AICE aan "het Instroompunt 3RO" reclasseringsopdrachten toegezonden. Daar wordt aan de hand van de cliëntkenmerken en productie volume afspraken tussen het departement en de 3RO bepaald welke reclasseringsorganisatie de opdracht gaat uitvoeren.

P. 100, onderdeel Z, waarin staat: *"In de artikelen 6:1:8 en 6:1:9 Sv wordt voor ambtenaren en instellingen die zijn belast met de tenuitvoerlegging of met*

het bieden van hulp en steun aan de veroordeelde algemeen bepaald dat zij de identiteit van de veroordeelde wordt vastgesteld op de wijze bedoeld in artikel 27a Sv. De specifieke bepaling in artikel 38, tweede lid, tweede volzin, Sv kan om deze reden komen te vervallen."

Ik stel voor "het bieden van hulp en steun aan" te wijzigen in: "het houden van toezicht en de begeleiding van verdachte en de veroordeelde".

Tot slot

Zoals hiervoor reeds heb aangegeven zijn de 3RO nauw betrokken geweest bij het opstellen van dit wetsvoorstel. De 3RO blijven uiteraard bereid om over de verdere uitwerking mee te denken. Ook worden de 3RO graag betrokken bij het voorbereiden van de op dit wetsvoorstel gebaseerde uitvoeringsbesluiten (AMvB's).

Met vriendelijke groet,

Mede namens mijn collega's Peter Palsma van het Leger des Heils Jeugdzorg & Reclassering en Edwin ten Holte van de Stichting Verslavingsreclassering GGz.

Sjef van Gennip
algemeen directeur